

Sevgili AKP'liler bu düğümü çözecek olan sizlersiniz

11.05.2019

BİR

Gece yarısı canhıraş bir telefon Mustafa Önsel aradı, duydun mu, neyi, Yavuz Selim'e saldırmışlar! Müyesser'i aradım, kim saldırdı, bilen yok. Birçok eş dost panikle aradı. Yavuz'la Halk TV ve Ulusal Kanal'da yaptığım her biri bir buçuk saat iki yüz program aklıma geldi. Yavuz Selim'i tanıımıyordum, Ergenekon, Balyoz operasyonları başlamıştı. İçeri atılan subayların da hiç birini tanıımıyordum.

Gazeteleri okurken Yavuz Selim'in yazılarına denk geldim, baktım, subayların adlarını görevlerini biliyor, hemen telefon ettim. Bu bilgileri bana da öğretir misin, dedim ve keşke aramasaydım, işte bu cangılın tam orta yerinde ateş altında kaldım.

YAVUZ BU ARABAYLA ÖLDÜRECEKSİN BİZİ

O günlerde konuşan başka kanal yer de yoktu, bu programları yapmak .öt isterdi. Şimdi karanlıkta beyzbol sopalarıyla saldırmak ne büyük yiğitlik. Anılarımızı bir kenara not edecek vaktimiz dahi olmadı. Yavuz'un çok eski her tarafı dökülen neresine dokunsan elinde kalan bir arabası vardı. Halk TV Ümitköy sosyete pazarı denilen yerdeydi, gidip gelmek arabayla altmış yetmiş lira tutuyordu. Yahu Yavuz bu arabayla öldüreceksin bizi. Ama başka da şansımız yoktu. Eskişehir yolunda tin tin gidiyoruz bu arabayla Allahım nereye gidiyoruz, korku üstüne korku. Üstelik oturduğum ön koltukta bir yere dokunamıyordum, çünkü dokunduğum yer elimde kalıyordu. Bazen elimde bir parçası kalıyor, çizgi film gibi -Yavuz, bu parça nereden elime geldi, ağbi sen bırak yerini ben bulurum diyordu, işte böyle bir araba. FETÖ'cüler hemen her gece bu arabaya girip arama yapıyor dinleme aleti falan neyse artık. Bir gizli örgüt ya da istihbarat bir arabaya bir kere girer arar dinler hadi bunu anladık. Ama bu arabayı FETÖ'cüler her gece arıyordu. Yani arabayı geceleri FETÖ'cüler gündüzleri biz kullanıyorduk. FETÖ'cüler'e küfürlerim de şöyleydi, oğlum gidin Mercedesleri arayın, bu arabadan size ekmek çıkmaz. O kadar kötü araba ki adını 'gofret' koydum, gofret aşağı gofret yukarı, gofretten kurtulmanın tek yolu vardı, benim altılı ya da sayısal oynayıp tutturmam. Ve ama Yavuz'un çözümleri benim hayallerimden de öte uçuk kaçıkta. Ne zaman arabaya binsem öleceğiz bu arabayla deyip küfrü bastığımda... Yavuz, ağbi hiç endişe etme sakın ol bir alacağım var gelecek hafta ödeyecek. Ya da ağbi bizim bir miras meselesi var gelecek hafta bitiyor. Elde yok ayakta yok iki yüz program bitti Yavuz'un kesin geliyor dediği alacaklarının hiç biri gelmedi ama tehditler iftiralar karanlık hala diz boyu hiç bitmedi. Yavuz'u ya da beni dövmek çok kolay, karanlıkta saldıranlar, gecenin karanlığına beyzbol sopalarına hiç ihtiyacınız yok, öyle pusuya karanlığa sopaya ihtiyacınız yok bizi herkes dövebilir. Bizim, bizi dövemezsiniz öldüremezsiniz diye bir iddiamız yok. Dost düşman bizim iddiamız şu. Cesaretimizi yıkamaz yolumuzdan döndüremezsiniz.

BİR KİŞİ DAHA TANIYORUM; CEM KÜÇÜK!

İKİ

Hangi birini anlatsak, bu Cuma günü, Müyesser Yıldız'ın yazısını okumuş olmalısınız. Bir bilirkişi mahkemeye rapor veriyor ve raporun içinde şu cümleler geçiyor: FETÖ'ye Yakınlığıyla Bilinen ODATV!

Siz hangi saldırganı arıyorsunuz, mahkemenin bilirkişisi işte bu!

Her halde bu bilirkişinin sanatkar bir ruhu var, karmaşık görüntüler ve tuhaf malzemeleri karıştırarak yeni bir 'tasarım' çalışıyor. Bu sanatkar ruhlu bilirkişinin hayalgücüne hayranım. Mantık ve felsefe bilgisi karşısında şapka çıkartıyorum. Somut gerçekleri soyut kelimelerle bu denli ters düz edebilmesi karşılığında devlet bu bilirkişiye bir de para ödüyor.

Sanatkar ruhundan öte bu bilirkişinin en çok 'özgür' kişiliğine hayranım, şu özgürlüğe bakar mısın, FETÖ'ye yakınlığıyla bilinen ODATV gibi cümleler kurabiliyor. İktidar medyasında bu özgürlükte konuşan bir kişi daha tanıyorum Cem Küçük. Sanatkar hayal gücü delilik ister dehaler bu yüzden biraz delidir, Akıl gücü, gerçeklik, sağlam kanıtlar, devletimiz için hiç endişe duymayın, hepsini alt üst eden mesleğinde dehalaşmış bilirkişilerimiz var.

İşte bu sanatkar dehalarıyla devletimiz FETÖ'yle mücadelede netice alacak!

GÜL VE DAVUTOĞLU GİBİLER BU SAATTEN SONRA SEVAP DA İŞLESE, GÜNAH DA İŞLESE BOŞUNA

ÜÇ

17 yıllık AKP iktidarında 'amel defteri kapanan' nice değme sanatçı ve yazarlar ve yayın organları ve hatta partiler ve ideolojiler gördük. Amel defteri kapandı cümlesi dini bir terimdir, öldü gitti anlamına gelir, amel, yani sevap ve günahları artık yazılmayacak. Dini inanca göre bir hayırseverlerin amel defteri kapanmaz iki alimlerin sözleri sevap kazanmaya devam eder. Ve ama Mehmet Barlas, Mehmet Altan, Ertuğrul Özkök, Ahmet Hakan, Murat Belge, Etyen Mahçupyan, vs. aşağıda yorumlarda listeyi uzun tutun, yüzlerce yazarın 'amel defteri' kapandı. Artık Abdullah Gül, Ahmet Davutoğlu gibiler bu saatten sonra sevap da işlese günah da işlese boşuna 'amel defterleri çoktan kapandı'.

DÖRT

Peki bunca yazarın partinin siyasetçinin sanatçının amel defteri nasıl ve niye kapandı?

Önce bir hikaye anlatayım, askerde acemi eğitimde, sağa dön sola dön talimi yapılan 'yanaşık düzen' eğitimi vardır. Sonra beyinle ilgili kitaplarda da bu vakayı iyice öğrendim. Bir acemi er vardı çocuk çok iyi üniversite bitirmiş ve zekası esprileri harikaydı. Ancak bu acemi er sağa sola dönmeyi karıştırıyordu. Zavallı çocuk sağını solunu öğrenemedi. Baktı olacak gibi değil uyumaya koşuşa geldiğimizde çocuk koşuş içinde sağa dönüyor sola dönüyor yani fazladan talim yapıyordu. Uykusuzluktan delirmiş bizler bağırdık sağını solunu .iktirme bize oğlum uyu artık. Nafile çocuk kafaya koymuş sağa sola dönmeyi öğrenecek ve eğitim alanında gülünç duruma düşmeyecekti. Derken bedderesi kerhanesinde peçetecilik anıları olan çavuşlar bu çok yüksek üniversite öğrenimi görmüş acemi eri dalgaya almaya başladı. Çavuşlardan biri koşuşun arka kapısından diğeri ön kapısından şaka niyetine komut veriyordu: Dikkat Komutan!

Acemi er anında dikkat komutan komutuna dönüyor ve ters yönden bir daha dikkat komutan diye bağırlınca panikle o yöne dönüyordu.

Sonunda acemi er'e nasihat ettim, .iktiret sağı solu, dikkat komutan'ı biliyorsun yeter sana, dikkat denilince sese doğru hazırol selam ver, tamam, bu hayatta sağ sol mu kalmış.

Soğuk savaş yıllarında sağ sol yerindeydi, sağcılar yanlış da olsa sağa solcular yanlışları da olsa solun ideolojisine göre hareket ederdi, anlayacağınız sıkıntı yoktu.

Soğuk savaş bittikten sonra sağ sol karıştı, değerler karıştı, bir kısmı yeni yönler yeni pozisyonlar buldu, bir kısmı ise işin kolayını buldu:

İşin kolayı: Dikkat komutan! Yani 'komutan'a dönmek, lidere, şeyhe, ağbiye, önderin lafına göre yön tayini yapmak.

Yönümüzü nasıl bulacağız sorusu büyük sorudur, yani beka meselesi nedir, ilk önceliğimiz anti-emperyalizm mi olmalı, hukuk mu olmalı, yoksa ölümüne liderimize sadakat mı olmalı?

Sadece 'yön' tayini de yetmez, güvenilir bir kişiliğiniz olmalı, güvenilir kişiliğiniz için de çok önemli bir 'kıstas' vardır, para ve makama hiç eyvallahı olmamış bir hayatınız olmalı.

Şimdi yandaş medyada maaşlanmış makamlaşmış köşelerde yazıp çizenlerin her halde peşinden gidemezsiniz? Bu insanlar anti-emperyalizm dese de kuşkulanırsınız. Çünkü beka dedikleri anti-emperyalist mücadele dedikleri aslında anti-emperyalist bir mücadele değil liderin peşinden gitmenin örtüsüdür.

Bir çok örnek mümkün ama iki büyük olayla özetleyelim, ülkemizde yüzlerce siyasetçi ve yazar, bir, 'evrensel hukuk evrensel değerler' adı altında statüko Amerika'nın vesayetine girdi. Şöyle, Amerika Saddam'a saldırırken, öncelikleri faşist Saddam demek oldu. Faşist Saddam diyerek Amerika'nın kuyruğuna dizildiler ve bir milyon Iraklı'nın ölümüne göz yumdular.

Bizler önceliğimizi faşist olarak koymadık anti-emperyalizmi vazgeçilmez bir değer olarak en başa koyduk, bizi de Saddam'ı desteklemekle suçladılar ve alayımızı ya kovdular ya kodese tiktılar. Ne oldu? Amerika'nın yanında alenen yer alan yüzlerce siyasetçi ve yazarın amel defteri kapanmış oldu, ve bugün o insanların adını anmak dahi istemiyorsunuz.

İkinci örnek olayımız, 2010'daki yetmez ama evet anayasasındaydı, Türkiye'nin askeri ve hukuk kurumlarını sümüklü bir şeyhin işgaline açtılar ve bu anayasaya evet diyen yüzlerce siyasetçi ve sanatçı ve yazarın da 'amel defteri kapanmış' oldu, artık bu insanlardan öğreniyorsunuz. Bir zamanların magazin ünlüleri Hülya Avşar, Sibel Can, Sezen Aksu gibi nice köşe yazarının siyasetçinin amel defteri çoktan kapandı, yani tarihten ve sahneden düştüler.

SEVGİLİ AKP'LİLER BU DÜĞÜMÜ ÇÖZECEK OLAN SİZLERSİNİZ

BEŞ

Gelelim dananın kuyruğuna.

Bir deli kuyuya taş attı seksen milyon çıkartamıyor.

YSK'nın seçimi iptal kararı Türkiye'yi çok sert çıkmaza sokmuştur ve bu kararlardan en çok Amerika, İsrail, Avrupa avuçlarını ovup hevesle olup bitecek kargaşa ortamını beklemekteler.

Her seçim öncesi kim kazanır sorusuna 'kasa' kazanır yorumu yapardık, yani iktidarı elinde tutan ya da iktidarla ortak oligarşik güçler kazanır diyorduk, bu kararla şimdi ilk defa 'kasa' kaybetti.

Bu çıkmazdan Türkiye'nin kurtulması mümkün değil mucizevi önerilere ihtiyacımız var ve Soner Yalçın son yazısında bu YSK üyelerini kim ne zaman atamıştır diyerek bu karardan kurtulmanın bence zekice bir yolunu göstermiştir.

Ancak benim önerim başka, tek çıkış yolumuz AKP'li seçmenlerdir.

Sorun İmamoğlu'nu sevip sevmeme destekleyip destekleme meselesi hiç değildir, sorun, ortada bir hukuksuzluk var ve bu hukuksuzluk giderilmeden Türkiye'nin önü açılmaz.

İmamoğlu'nun kazandığı bir seçimi yeni bir seçimle AKP'ye vermek kitlelerin kabullenebileceği bir şey midir, ülkeye yapılan kötülüğe ve deliliğe bakın, ki çok geçmeden yandaş medya Gezi'yi yeniden gündeme taşıyıp olabilecek sokak gösteri ve protestolarının daha bugünden arkasında bilindik dış güçler temasını işlemeye yani daha protesto dahi yokken kriminilaze etmeye başladı.

Ülkücüleri İstanbul'a çağırarak ve İstanbul belediyesinin hangi tür Suriyeliler'i besliyor soruları nasıl bir deliliğin içine yuvarlanmakta olduğumuzu gösteriyor.

Nasıl tür Suriyeliler ifadesini ferasetinize bırakıyorum ve açmıyorum, ancak, devletin üstündeki birilerinin gözlerini karartmış yangına benzinle koşuyorlar.

Sevgili AKP'liler bu düğümü çözecek olan sizlersiniz, yakın tarihte bolca örneklerini gördüğümüz şekilde amel

defterimizin kapanmasını istemiyorsak burada hepimiz 'hukuk'a saygı göstereceğiz.

Şüphesiz PKK'ya HDP'ye FETÖ'ye Kıbrıs sorununa Ermeni Sorununa ve Avrupa ve ABD hegemonyasına karşı tek laf etmemiş bir siyasetçiyi bizim kalkıp desteklememiz mümkün değildir ve bu başka meseledir, hukuk'a sahip çıkmak başka bir meseledir.

Edebi maharetimi tanıyorsunuz, olabilecekler konusunda felaket senaryolarını cesaret ve açıklıkla nasıl tür ifade edebileceğim konusunda kimsenin kuşkusu yoktur, ancak, olabilecekleri ucundan çıtlatıp yazmaya konuşmaya elim varmıyor, çünkü, 'hukuk' dışında çıkışımız kalmadı, yani ne yazsan ne söylesen artık boşa düşersin alevleri körüklersin, buna iki ucu boklu değnek diyoruz.

Tek tek insanlar ve kitleler böyle büyük tarihi dönemeçlerde hayatlarını ve değerlerini ve ülkesini yeni baştan gözden geçirir.

Sorunumuz beka sorunu mudur, anti-emperyalizm sorunu mudur, Türkiye'nin kuşatılma sorunu mudur, hukuk sorunu mudur, liderin peşine takılma sorunu mudur, hangisi hangi olaylarda öncelik kazanır, bunların her biri doz doz ölçek ölçek siyasi tadınızı ve varlığınızı ortaya koyar.

Bu ölçek ölçek öncelikleri tayin edemezseniz ülkenizi kaybedersiniz.

Her yazdığım yazı yüz binler iki yüz binler okunuyor, neden, çünkü bu ülke siyasetini çok iyi takip eden bir yazarım ve kimseye eyvallahım olmadı, gördüğüm büyük gerçek şudur:

Bu ülke siyasetçi ve aydınlarında pozisyon hastalığı var. Nedir pozisyon hastalığı? Sağa sola değerlerine liderine ya da anti-emperyalizme karşı bir 'pozisyon' alıyorlar ve orada 'donup' kalıyorlar.

Aldıkları pozisyon değişsin istemiyorlar, bu yüzden, yazarlarını kaybetmiş benliğini kaybetmiş dağılmış partiler liderler tanıyoruz, kişiliğini karakterini kaybetmiş binlerce değme yazar siyasetçi biliyoruz, hepsinin amel defteri kapandı.

Pozisyonumuza çakılıp kaldık ve ülke felakete gidiyor, o halde, sağa mı döneceğiz sola mı döneceğiz dikkat komutana mı döneceğiz yoksa anti-emperyalist bir duruş mu alacağız, her neyse, bu 'pozisyon' alışları sonuna kadar tükettik, yine de bir şey diyen yok, beka sorunu gördüğünüz bu dik duruşunuza devam edin.

Ama artık biraz 'rahat' deyip kımıldamamız lazım, bizleri ve ülkemizi rahatlatacak olan 'hukuk'tur.

Siyasi pozisyonlarımızı ülkemizin varlığı ve bekası için 'hukuk'tan yana kullanarak çok büyük bir millet olduğumuzu dosta düşmana göstermek zorundayız.

FETÖ'nün kumpas ve oyunlarından kurtulmak hiç de kolay değil demiştik, evet, ülkenin kaderini şeytani kararlarıyla kördüğüm haline getirdiler, ve birbirimize girmemizi istiyorlar.

Kardeşlerim, böyle zamanlarda bizim tarihiyle gelenekleriyle cumhuriyetiyle hukukuyla kültürüyle türkülerıyla bir ülkemiz var deyip Yunus Emreleri Hacı Bektaşları yakın tarihimizden Mehmet Akifler'i düşünün. Hukuk dışında her şey bu muhteşem terkibi bir günde elimizden alacak.

Kardeşlerim, günlerdir kara kara düşünüyoruz, doluya koyduk olmadı boşa koyduk olmadı, bulabildiğimiz tek umut geldiğimiz nihai yer burasıdır:

Bu kördüğümü çözüp ülkeyi rahatlatacak olan AKP'li seçmenlerin sağduyusudur.

ALTI

Bu çıkışsız felaketleri yaşadıkça ilk gençlik yıllarında okuyup çok da anlamadığımız Kafka'nın Şato romanını bir daha hatırladım. Şato anlaşılmaz bir roman. Karmaşa üstüne karmaşa. Bugünden bakınca sanki Şato bugünkü FETÖ kumpaslarını görüp romanını öyle yazmış.

Neydi Şato'nun konusu, bir kadastro memuru bir köye gelir ve herkese Şato'ya gitmek istediğini söyler. Şato neresi bilen yok. Köylüler şatoya götürmek isterler ama yarı yolda onlar da yolu bilmediklerini söylerler. Devlet memurları bürokrasi vardır ama yoktur. Köylüler vardır ama yoktur. Aslında romanda kadastro memuru dışında olup bitenleri anlamamız mümkün değildir.

Çağdaş eleştirmenler çağlarının bir hastalığı olarak Şato romanını insanın yabancılaşması olarak yanlış değerlendirdiler. Nerede hangi eleştirmeni okusan aşağı yabancılaştırma yukarı yabancılaştırma. Oysa Şato'da başka bir şey anlatılıyor. Gerçekliğini kaybetmiş devlet, gerçekliğini kaybetmiş köylüler ve herkes anlamını bilmediği sosyal rollerini oynuyor. Devlet varmış gibi Şato varmış gibi sorgulamadan oynuyor. Ve kadastro memuru dışında herkes halinden memnun. Ama onun da kimsenin ve kendisinin de yolunu bilmediği bir Şato'su var.

Felaketlerin eşiğinde ülkemiz de Şato gibi. Bir devlet, devlet aklı var mı?

Bilmiyorum, herkes verili sosyal rollerini ve pozisyonlarını 'varmış' gibi oynuyor! Anlaşılmaz dediğimiz Türkiye'nin fotoğrafı anlaşılmaz bu roman karmakarışık aklım almıyor deyip yarıda bıraktığımız Şato romanı gibi.

Nihat Genç

Odatv.com

Nihat Genç

Diğer Yazıları

Ergenekon operasyonu sahiden başarısız mı oldu

02.07.2019

"Mustafa Kemal'in askerleriyiz" demeye devam edecek misiniz

28.06.2019

Badeci şeyhin siyasetteki adamları

15.06.2019

Nihayet bir takım kurduk

09.06.2019

Cellatsız saray çok yaşamaz

08.06.2019

Yarattıkları canavarlarla artık baş edemiyorlar

07.06.2019

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

